

24 små
fortællinger
fra min
barndom i
50'erne

Peters Julekalender

Den blå cykel- mekanikeren

Jeg skal ha' en cykel - jeg skal lære at cykle. Jeg skal snart begynde på den nye centralskole i Hillerslev og så skal jeg ikke længere gå, men cykle til skole. Jeg er den eneste i min klasse, der endnu ikke kan cykle og det er lidt flovt. Far mener, at jeg ikke behøver at fjolle rundt i hele byen, jeg kan bare gå på mine ben. Jeg ved godt hvorfor. Så kommer jeg ikke så langt omkring, og det er måske det, han er bange for. Men nu har mor sagt, at nu kan han ikke trække den længere, for jeg skal jo bruge en cykel, når jeg skal til at cykle op til centralskolen. Det kan far jo godt forstå, så nu skal jeg altså ha' en cykel - men kan jeg overhovedet lære at

cykle? Far siger, at det er nemt nok, jeg træder bare i pedalerne, og så cykler jeg. Det tror jeg nu ikke rigtigt på. Så i eftermiddag skal jeg med mor over til Mekanikeren, som bor over for Hans Snedker på hjørnet af vejen, der går ned til herregården Gelskov.

Jeg kender ikke Mekanikeren ret godt, for det er ikke et sted, jeg har været ret tit. Ham og hans kone og børn holder sig meget for sig selv. De er Jehovas Vidner, og mor har fortalt mig, de godt nok tror på Gud, men at de ikke holder jul. Det synes jeg, er synd for hans to piger, som er lidt ældre end mig. De legede med mig, da jeg var helt lille, men det kan jeg slet ikke huske. Mekanikeren bor i et lille stråtekt hus, hvor der er et ret lille cykelværksted i den ene ende. Far siger tit, at han ikke kan forstå, hvordan han kan leve af at reparerer cykler, for han sælger ikke mange nye. Somme tider kommer der dog traktorer fra Gelskov, som skal ha' lidt repareret, men det er ikke ret tit. Ved siden af værkstedet er en gammel faldefærdig garage af træ, som ikke bliver brugt, for Mekanikeren har ikke nogen bil. Så er mor klar og vi går ned langs mejeriet forbi vores køkkenhaven og over vejen til Mekanikeren. Vi går ind i det lille mørke værksted, hvor det lugter godt af olie. Jeg kan godt li' lugten af benzin og olie. Mor sir', at det er farligt, men jeg kan altså godt li' lugten alligevel. Mekanikeren står og er ved at skifte hjul på en gammel damecykel, som hænger i en krog ned fra loftet. Her er meget rodet, og der ligger værktøj og gamle cykeldele over det hele. Han kigger på mor, som spør', om han har en drengecykel til mig.

- Det ved jeg ikke lige, om jeg har, sir' han, og gnider sine hænder i noget tvist. Men I kan jo prøve at se over i hjørnet, det er, hvad jeg har.

- Vi går over i det mørke hjørne, hvor der står 3 - 4 gamle cykler stillet op. Det er svært at se, men jeg kan ikke rigtigt få øje på en drengecykel. Jo, der er én. En gammel brugt sort drengecykel, som ser lidt for stor ud.

Mekanikeren forstår måske, hvad jeg tænker.

- Han kan jo bare få nogle klodser sat på pedalerne, så kan han sagtens cykle på den.

Jeg trækker lidt i mor.

- Joh, men har du ingen nye cykler?

- Hvad skal sådan en hvalp med en ny cykel, han kan vel lære at cykle på en

gammel, det gjorde vi andre i sin tid.

Jeg trækker igen i mor og kigger op på hende. Bare hun ikke køber den gamle cykel.

- Ja, jeg ved nu ikke rigtigt. Jeg tror lige, vi vil tænke over det.

- Ja, det må I selvfølgelig selv om, og han går videre med at skifte hjul.

Vi sir' farvel og går ud af værkstedet.

- Det var godt, du ikke købte den cykel, sir' jeg lettet, - den var både gammel og grim. Og den var også rusten, så jeg.

- Nu må vi se, sir' mor. Det kan jo være, at far har en bedre ide'.

På vej hjem ser jeg, at tvillingerne Signe og Inger kommer susende hen ad vejen - på cykel. De vinker og er hurtigt forbi.

- Bare det var mig, der kunne cykle.

Hans Snedker hus, som det ser ud i dag.